

910199
e

PIE

Úvodník

Čemeřice je jedna z prvních květin, které začátkem jara vystrkují svou hlavičku i zpod sněhové přikrývky. Nejen, že hraje krásnými barvami a voní až za hrob, ale také kolem sebe šíří teplo, které budí jaro k aktivnímu životu. A to doslova – je totiž schopna kolem sebe roztát ledy a sněhy. A něco takového se teď děje i trochu kolem nás, nemyslíte?

Kalendářní jaro sice už nastalo dávno, ale dubnové počasí se zatím netváří úplně přesvědčivě. Proto jsme se rozhodli, že bychom Vám tímto číslem chtěli přinést trochu toho tepla a vůně, jakou i čemeřice vydává, když kvete.

Přejeme příjemné počtení!

Justý a Linda •

Redakce

Justýna Tůmová, VI.A
Linda Xochitl Součková, VI.B
Benedikta Peterková, IV.A
Emma Cejpková, IV.A
Miriam Žytková, I.A
Anna Arnotová, VII.C
Helena Antoňová, VI.B
Vítek Frei VI.A
Bedřich Rose, VII.C
Marta Májrová, VII.A
Ela Navrátilová, VII.C
Marie Probstová, IV.A
Ondřej Ruczaj, II.B
David Janák, II.B
Christoph Slaměník, V.B
Sebastian Sallfelner, VI.B
Karolína Kováčová, I.A

korektura

Kilián Benda, VII.A
Vítek Frei VI.A
Martin Janata, VI.A
Zuzana Rosenbaumová, VIII.B

obálka + ilustrace

Kateřina Vrtišková, VI.A

sazba

Barbora Hnyková, VII.C

agónie, duben 2021

Vyšlo v elektronické podobě

Obsah

- 2 [Úvodník](#)
- 3 [Obsah](#)
- [Krátké zprávy](#)
- 4 [Názvy měsíců v češtině](#)
- 5 [Elixír jara](#)
- [Čemeřice](#)
- 6 [Duby](#)
- 8 [Ohlédnutí za Velikonocemi](#)
- 9 [Skautská koláž](#)
- 10 [Svatý Jiří v podivné době](#)
- 12 [Májka](#)
- 15 [S chutí do toho a půl je hotovo](#)
- 16 [Bát se jít sama domů](#)
- 18 [Improvise, Agora, Overcome](#)
- 19 [Kam míří naši maturanti?](#)
- 22 [Rozhovor s paní profesorkou](#)
- [Kroftovou](#)
- 24 [Čaj](#)
- 25 [Slova v ofsajdu](#)
- 26 [Vyhlášení básniřské soutěže](#)
- 28 [Rozstřílené Kongo](#)
- 30 [Recept na hnědáček](#)
- 31 [Novinky ze světa fotbalu](#)
- 35 [Diář](#)

Linda X. Součková a Justýna Tůmová

Krátké zprávy

Jak v latinské tak v matematické olympiádě zvládli studenti napříč ročníky reprezentovat AG na jedničku! Značná část se probrojovala do krajského kola, někteří latinici i do státního.

#SuccessfulSolvers #ŘešiteleNicNezastaví

Abnormálně hlubokou poklonu si zaslouží kvinty, které i přes úskalí téměř roční on-line výuky dokázaly složit Německý jazykový diplom na úrovni B1. Moc gratulujeme!

#DSDI #SieSprechenHerrlichDeutsch

Rok se krátí – třetí čtvrtletí máme za sebou a třídní schůzky jakbysmet. Znovu tedy v on-line prostoru.

#RodičeXUčitelé

Oktavánům 30. dubna oficiálně končí výuka. Ten den mělo být i poslední zvonění, ale vzhledem k pandemické situaci se i letos neuskuteční. Maturantům každopádně přejeme mnoho sil k maturitě!

#CoTěNezabijeToTěPosílí

#PevnéNervyNaMístě #PápáAG

🌸 Šéfredaktorka Agónie bude 9. května zase o rok starší!

#VsechnoNejlepšíJustý

#AtSeDari #RedakceAKamaradiPreji •

Názvy měsíců v češtině

Mnoho zemí přijalo označení z latiny. Proto se ve výrazech jako január a február, loctobre a November dobře orientujeme. České výrazy pro měsíce jsou však praslovanského původu. Jelikož Praslované neužívali pevný kalendář a orientovali se podle přírody, ani jejich názvy období neměly pevně danou dobu, která už se ustálila v jednotlivých jazycích různě. A tak je třeba v chorvatštině ruján devátý měsíc a listopad už desátý. V polštině kwiecień odpovídá našemu dubnu, květen je potom jednoduše maj.

A co přesně tedy jednotlivé měsíce vyjadřují?

Leden je poměrně jednoduchý – od ledu. Ten se v únoru láme a noří do vody – od toho únor. Druhý výklad říká, že když v únoru taje sníh, tak se země unoří do vody a bahna – obě možnosti tedy mají spojitost s obilovinou. V březnu raší břízy, v dubnu roste listí na dubech. Květen od květů odvodí každý, je však zajímavé, že se začal používat poměrně nedávno. K označení pátého kalendářního měsíce ho poprvé užil Josef Jungmann v překladu Chateaubriandovy Ataly z francouzštiny v roce 1805, kde autor i v originále označil měsíc nezvykle poeticky. Od té doby nabýval květen na oblíbenosti a výraz máj postupně přešel do básnického jazyka. Je to jediný název měsíce, který se v češtině změnil od 14. století.

Červen a červenec vycházejí z jednoho názvu, který byl rozdělen při přechodu na pevné uspořádání dvanácti měsíců v roce. Před ustálením této varianty se rozlišovaly i jako červen první a druhý nebo malý a velký. Odvozují se patrně od červů, není jasné od kterých. Jedna z možností jsou

červci, které lidé sbírali pro barvení. Některé výklady uvádějí červenou barvu kvůli plodům, které tehdy dozrávají a zabarvují se do červena.

Srpen je dobou žní, dostal tedy jméno od srpů. Název září je o trochu překvapivější, podobnost se slovesem zářit je pouze souzvuk. Má stejný kořen jako měsíc říjen, odvozen je totiž z toho, že jeleni *zařijí*. Prosinec má původ nejasný. Váže se k němu mnoho lidových etymologií, například od prasat, proša nebo slovesa prosit v souvislosti s koledami, ale pravděpodobně jsou všechny nesprávné. Může vycházet z kořene *-sin-*, který se stále používá ve slově *siný*. Předpokládá se, že v praslovanštině existovalo sloveso *prosinoti* – *probleskovat, prosvítat*, a tak by byl prosinec měsícem, kdy slunce svítí pouze slabě a probleskuje mezi mraky.

Máte pocit, že si z vás dělám apríl? Že by někdo krásný letní měsíc pojmenoval od červů? Těžko to někdo ověří, a tak doufám, že jste se alespoň pobavili. Příkládám některé zdroje, pokud se chcete sami přesvědčit. •

Elixír jara

Čekáš až kvítky ve trávě zazáří
Erbovní znaky pozdního předjaří
Máš chladné ruce? Do mých je dej
Epopej slunce jsem, paprsků rej
Řeky už roztály pod mými doteky
I ty můžeš pookrát a rozkvést na věky
Císařskou korunou ověním zem
Elixír jara znám - baže! Jím jsem!

Emma Cejpová

Miriam Žytková

Duby

Je duben, a tak mě napadlo, že bych mohla napsat něco o dubech...

Duby jsou stálezelené či opadavé bukovité rostliny se střídavými jednoduchými listy; jejich plody jsou žaludy. Duby rostou hlavně na severní polokouli: v Evropě, v severní Americe i východní Asii. V Česku je původních 7 až 8 druhů dubů, nejběžnější jsou duby letní a zimní. Většinou se vysazují do lesa, některé cizokrajné druhy mohou sloužit i jako okrasné stromy.

Typovým druhem je dub letní, nejstarší otisky listů a žaludy byly nalezeny v Grónsku, Kanadě a Japonsku. Jsou datovány až do středního eocénu. Pylová zrna jsou ještě starší. Určování druhů dubů v terénu je často obtížné, protože jsou morfologicky proměnlivé, kříží se mezi sebou a vytvářejí přechodné formy.

Duby patří mezi nejdůležitější hospodářské dřeviny severní polokoule, jejich dřevo je velmi trvanlivé a tvrdé, po spoustu let se z něj vyráběl nábytek, trámy, podlahy i sušy. Z borky dubu korkového je získáván kork. Žaludy jsou důležitou složkou potravy mnoha býložravců (i Prasátka z Medvídka Pú). V léčení bylinkami se používá mladá kůra dubu letního, protože obsahuje mnoho tríslovin. Množství starých dubů je ozdobou a chloubou spousty zámeckých zahrad a parků. Mnoho jich je i chráněno jako památné stromy.

Dub měl velký význam i v pohanském náboženství a heraldice. U Indoevropanů byl dub zasvěcen bohům hromu a blesku (např. řeckému Diovi, severskému Thorovi, keltskému Taranisovi či slovanskému Perunovi) a ve velké úctě jej měli staří Slované, Germáni a Keltové, ale i některé kavkazské národy.

A na závěr nějaké obrázky dubů:

Dub letní:

Dub zimní:

A nakonec malá vychytávka: Jak lze rozeznat dub letní od zimního?

- Když se podíváte na listy dubu letního, nevidíte tam žádný nebo jen velmi malý řapík. Když se podíváte na list dubu zimního, může mít řapík až 3 cm dlouhý, takže je na pohled dobře viditelný.
- U dubu letního visí žaludy na dlouhých stopkách, kdežto u dubu zimního nemají žaludy stopky vůbec žádné.
- Je ale ještě jeden způsob: díky malé hnědé kuličce zvané duběnka. Tu najdete pouze na dubu letním a vytváří se na stromě zvenčí. Může za to vosička, která naklade vajíčko na list dubu a na listu se poté vylíhne larva. Jak larvy rostou, dochází k chemické reakci a na stromě se vytvoří malá hnědá kulička. Larva zůstává uvnitř, dokud není dospělá. Z duběnek se kdysi vyráběl inkoust.

Dub červený: •

Velikonoce

V tomto článku vám představím asi nejdůležitější dny Velikonoc – Pašijový týden, což je týden před Ježíšovou smrtí a vzkříšením.

Květná neděle

Chodí se na slavnostní mši do kostela; lidé si přinášejí „kočičky“ (květy vrby), které jsou kropeny svěcenou vodou – symbolizují palmové ratolesti, kterými lid vítal Ježíše při jeho příjezdu do Jeruzaléma.

Modré / Žluté pondělí

Lidé se většinou připravují na Vzkříšení/ Velikonoční neděli – věnují se svátečnímu úklidu.

Šedé úterý

Probíhá podobně jako Modré pondělí.

Sazometná / Škaredá / Smetná středa

Své jméno získala podle toho, že se ten den vymetaly komíny. Lidé věřili, že kdo se tento den zamračí, bude se mračit po celý rok. Sazometná středa přísluší do pašijového týdne, protože ten den se měl Jidáš na Ježíše mračit.

Zelený čtvrtek

Podle lidové pověry se musí ten den sníst nějaká zelená strava (např. špenát, brokolice), aby byl člověk zdravý celý rok. Podle pověsti se říká, že kostelní (i jiné) zvony odletěly do Říma a jejich zvuk byl nahrazován řehtačkami, klapáčkami a hrkači, kteří vyháněli z domu vše zlé. Ten den byl Ježíš na Poslední večeři.

Velký pátek

Den ukřižování Krista. Dodržuje se přísný půst. Podle lidových pověr se na Velký pátek otevíraly hory a vydávaly své poklady. Ten den se nesmělo nic půjčovat, protože daná věc mohla být očarovaná. Také se nesmělo nijak hýbat s půdou (například ji orat) ani prát prádlo, protože by se máčelo v Ježíšově krvi.

Bílá sobota

Na Bílou sobotu končí půst a mají se péct velikonoční beránci a mazance.

Boží hod Velikonoční / Velikonoční neděle / Vzkříšení

Den, kdy Kristus vstal z mrtvých. Velikonoční neděle je největším svátkem Velikonoc, chodí se do kostela na slavnostní mši.

Velikonoční pondělí

Na Velikonoční pondělí se chodí koledovat – chlapci pletou pomlázky, děvčata barví vajíčka. Kluci chodí dívky vyšlehat, aby byly celý rok zdravé, mladé, veselé a pilné, děvčata je za to odmění nabarvenými vajíčky a uvážou jim na pomlázky barevné stuhy, z nichž každá barva má zvláštní význam. Od velikonočního zajíčka jsou pro děti schované dobroty za stromy a keři v zahradách a děti je mají za úkol všechny nalézt. •

Ondřej Trepěš

Svatý Jiří v podivné době

Prékvapivé líčení hrdinství sv. Jiří dle *Legendy aurea*

Sestřičky a bratři, jak slavit 24. duben v době boje proti covidu? Tento den je totiž také: Den boje proti meningokokům, Světový den laboratorních zvířat, Mezinárodní den boje proti kolonialismu, Mezinárodní den skautů a skautek (zdroj: *Mezinárodní dny a roky z Wiki*). Skoro se nám v těch všech bojích ten Jiří ztrácí, že? To chce k pramenům a faktům! Listuji *Scouting for boys* oddíl Rytířství. BP (zkratka příjmení Roberta Baden-Powella – zakladatele světového skautingu, pozn. redakce) píše: „...každý rytíř měl svou družinu z paňošů a zbrojnošů, jako rádce má své skauty. Družina vždy stála věrně za svým pánem v časech dobrých i zlých. Byli věrní, čestní, ohleduplní a zvláště zdvořilí k ženám, pomáhali všem, šetřili-aby mohli rozdávat, učili se zacházet se zbraní-aby mohli bránit svou vlast. Aby toto vše mohli uskutečňovat, dbali o zdraví svého těla i ducha...“ Ani otec zakladatel o něm nemluví! Hmm. Listuji – eh, klikám – tedy nejstarší známé západní podání legendy o jeho životě: *Legenda aurea*. (latináři at si to koukaj najít [zde](#)). Kde si v Libyi (!) sužoval město drak, a když už sežral poslední ovce, přešel na mladíky a slečny. Až padl los na královskou dceru, která je odvedena ke sluji... Drama! A tu jede kolem Jiří. Princezna hrdinu odhání, ale

marně až se objeví drak... „uteč, dobrý muži, uteč rychle! Jiří ale usedá na koně, obrní se znamením kříže a vyrazí na draka, který už se ne něj řítí, kmitne kopím a těžce zraněného draka srazí k zemi. Právě pak princezna: Přivaž svůj opasek kolem jeho krku a nic se neboj! Učinila tak a drak ji následoval jako poslušná fenečka. Když jej ale přivedla až do města, všichni zděšením prchali do hor. Běda, je s námi konec! Jiří je ale uklidňoval: nebojte, sám Bůh mě poslal, abych vás vysvobodil od draka. Ale uvěřte Kristu a každý ať se nechá pokřtít. Já pak draka zabiju. Tehdy se král se vším lidem nechal pokřtít a sv. Jiří draka zabil mečem. Prikázal pak jeho mršinu odtáhnout z města. Bylo na to třeba čtvero párů volů. Král pak nechal postavit převelký kostel ke cti sv. Jiří a nejsvětější Panny Marie“ Tolik Zlatá legenda. No. Drak na vodítku je zapíchnutý následně mečem. Hmm. Budu to muset probrat se svým psychiatrem, přidám taky dotaz, proč si dali Rusové do státního znaku právě Jiřího a koho tam tedy zabijí? Sv. Jiří, zkus, prosím, nahoře domluvit, ať už se zase můžeme sejít v našich (rytířských) družinách a bojovat společně proti zlu – nejméně proti tomu, na které sami stačíme... •

Kolektiv

Ag slaví svatého Jiří

Máj(ka)

1.

Na skále seděl, jezero viděl.
Snil jenom o ní, umřel by pro ni,
srdce ho bolelo, mrzlo i hořelo,
jezero viděl, na skále seděl.

Ostroh se tyčí nad vodou říční,
porostlý celý borovicemi.
Luna jen svítí, voda se třpytí,
nad vodou říční ostroh se tyčí.

Lesy se vlní, do výšky strmí,
mlha hladinu opráda v stínu.
Odraz té skály zblízka i zdáli
do výšky strmí, lesy se vlní.

Plný zármutku sedí tam vskutku,
láska ho sžírá, mysl mu svírá,
skočil by dolů, oheň ve smolu.
Sedí tam, vskutku plný zármutku.

Naděje žije, že ona kryje
lásku svou k němu ze strachu, že mu
nezdá se k světu. Lásku svou, jen tu,
že ona kryje, naděje žije.

Proto i on dál žít si předsevzal,
vždyť může doufat, že se ženou stát
ona mu může, vždy krásná růže,
žít si předsevzal proto i on dál.

Sedí tam denně, hledí zkroušeně.
Že ona sedí tam ráno, neví.
Vedle ní oměj, myslívá na něj,
hledí zkroušeně, sedí tam denně.

Pláče, neb touží s ním život svůj žít.
Slzy jí kanou z tváří a slanou
bystřinu činí. Sedí tam nyní,
pláče, život žít neb s ním svůj touží.

I ptáci žasnou nad dívkou krásnou,
její tvář, tělo, milovat chtělo/
celé stvoření, leč on tu není!
Nad dívkou krásnou i ptáci žasnou.

Na skále sama sedala zrána.
Mládenců mnoho, jen zrovna toho,
jenž vidět chtěla, v nich neviděla.
Sedala zrána na skále sama.

Tryská z ní láska - nešťastná kráska!
Milován její pouhý nechce ji.
Nechce žádného než jí milého.
Nešťastná kráska - tryská z ní láska.

2.

Noc hluboká je, měsícem kraje
prosvíceny jsou, i s skalou strmou.
Na ní leží on, svět už není proň,
spánku unaven oddal se, žhaven
touhou a též svou láskou ohromnou.
Leží celou noc, cloumá jím nemoc,
již léčit nelze, čas může pouze
za dlouho pomoci, zmírnit lásky moc.

Rána bílého šla, nevidouc ho,
sedla si na zem a pláče rázem.
Slunce se šplhá na nebeskou baň,
z víček mu spánek sejme, jak pláne.
Pročítá ze sna, vedle něj jest ta,
po níž on touží, pro níž se souží.
Nevěří očím, svět se s ním točí,
pravá je chvíle, kdy řekne, či je
srdce jen jeho, že pro ni něhou
taje a měkne, před ni si klekne.

Vzápětí spolu hledí už dolů,
nohama klátí, mají se rádi,
ruku v ruce jsou sedí nad vodou.
Tváře jí hoří, krásnější tvoří
ji v očích jeho, chlapce krásného.
Jsou jako obraz, už jen jich odraz
v vodě líbezný, vskutku něžný.
Jsou šťastni, dolů hledíce spolu.

Za dne i noci jen v lásky moci
žijí radostně, čas letí mocně,
oměj odkvet' již, on nechce než ji,
ona než jeho, milého svého.
Ptactvo se směje, zas píseň pje,
žáby i raci koukají radši
z vody na skálu. Tam žezla králů
nejsou než popel vedle jejich těl
spojených v jedno, i hvězdy blednou,
duše jejich dvě v lásce jen k sobě.

3.

Toulal se lesem, vzpomínal na dny,
kdy dívku šťasten tiskl k sobě, kdy
láska nesmírná pojila oba,
teď nedozírná panuje zloba.
Ztratil ji, ztratil, neví, zda žije,
když už nespátřil tváře jí, šije,
zmizela náhle, jako stesk mizí,
ve chvíli kdy se dvě srdce sblíží.

Borový je les, též duby rostou
se smrky, šelest jak nohou bosou
v suchém jehličí a listí jdoucí,
však tělo ničí nemá tu, rvoucí
smysly i srdce smutek mu svírá,
život jen dívce připouští víra.

Z pařezu bytost jako duch vstává,
skrývajíc hořkost ve řeč se dává
s jinóchem smutným. Praví mu tiše,
s smrkem mohutným rozloučit že se
proti své vůli dávno musela,
že však v nitru jí duše ho zbyla.
Když se k ní vrátí, jako by zas stál,
nad sebou vidí, jak velký býval.

Mládenec dále k domu se bere,
za ním jakmile zaklapnou dvěře,
noří se v nitro, vzpomíná na ni,
na břeskné jitro, kdy rukou vzal ji.
Vidí ji živě, by před ním stála.
Pravdivě? Lživě? mysl mu hrála.

4.

Jednou na skále sedí vedle ní,
ví, že tam není, doufá však stále.
Opět je ráno, jako před lety,
zda zas žije ty, není mu známo,
chvilě nejsladší, či jenom blouzní,
v duši ticho zní, má ji tím radši.

Tu na rameno ruka mu sedá,
chytit se ne dá, nabízí přímo!
Vzhlédne a je to zas jeho milá,
starší jen zima, tvář její - léto!
Láska a radost konce neberou
ona je jen tou, již miluje dost,
a on právě tím, kterého ona.
Sedí tu oba, záříce štěstím.

Dokončeno 28. 3. 2021 •

Christoph Slaměník

Fotografie

Helena Antoňová

S chutí do toho a půl je hotovo

Cítíte se po roce distanční výuky jako koblížek? Chtěli byste se zase začít hýbat, ale nemáte motivaci? Zkuste jeden či více z následujících tipů.

1. **Začněte zlehka.** Zní to jako největší klišé, ale opravdu to může pomoci. Velmi často si člověk řekne, že chce nějak cvičit, a hned první den se strhá. Je jasné, že ho další dny bude bolet celé tělo a do ničeho se mu nebude chtít.
2. **Převlékněte se do sportovního.** Je to první krůček k úspěchu. Když se převléknete, už jste se zvedli z gauče nebo postele a jste na dobré cestě! Dalším krokem je nesednout si zase zpátky 😊.
3. **Vyberte si hudbu.** Udělejte si playlist písniček, které se vám líbí a jsou svižné. Hudba s tempem 120-140 BPM (Beats Per Minute) je ideální pro lehký jogging. Na kolo či intenzivnější cvičení je vhodná rychlost 140-180 BPM. Na internetu jsou pro inspiraci na Spotify i YouTube vytvořeny playlisty s takovými písničkami.
4. **Sežeňte si partáka.** Najdete-li si někoho, s kým budete cvičit, můžete se navzájem motivovat a hecovat, když už ten druhý nebude moci. Když se vám nebude chtít, tak vás ten druhý může přesvědčit, a naopak.
5. **Vyberte si video, podle kterého budete cvičit.** Nechce se vám běhat/chodit venku a nevíte, jak byste si zacvičili doma? Koukněte se na YouTube kanál jedné z mnoha fitnessaček/fitnesáků. Pro začátek mohou doporučit videa Chloé Ting. Na této stránce: <https://www.chloeting.com/program/> najdete spoustu jejích cvičebních programů. Ideální ale je držet se prvního tipu a nepřehnat to na začátek. Pro mírně pokročilé jsou ideální videa od Emi Wong a pro ty odvažné bych doporučila Pamelu Reif.
6. **Nedělejte stále to stejné.** Když se rozhodnete cvičit podle videa, rozhodně si nepouštějte pokaždé to samé, po čase vás to přestane bavit. Stejně je to i s procházkami či běháním venku. Měňte trasy, vyjeďte MHD do jiného parku, ale rozhodně neopakujte jenom jeden okruh. •

Bát se jít sama v noci domů

V březnu otráslo Británii zmizení třiadvacetileté Sarah Everard. Sarah se vracela večer domů od kamarádky - a pak prostě zmizela. Do pátrání se zapojilo spoustu policistů. Po nějaké době se našly její ostatky v lese.

Po této tragické události se začalo více mluvit o obtěžování na veřejnosti. Sice se to stalo už před měsícem, ale i tak jsem chtěla toto téma nadhodit v rámci Agónie.

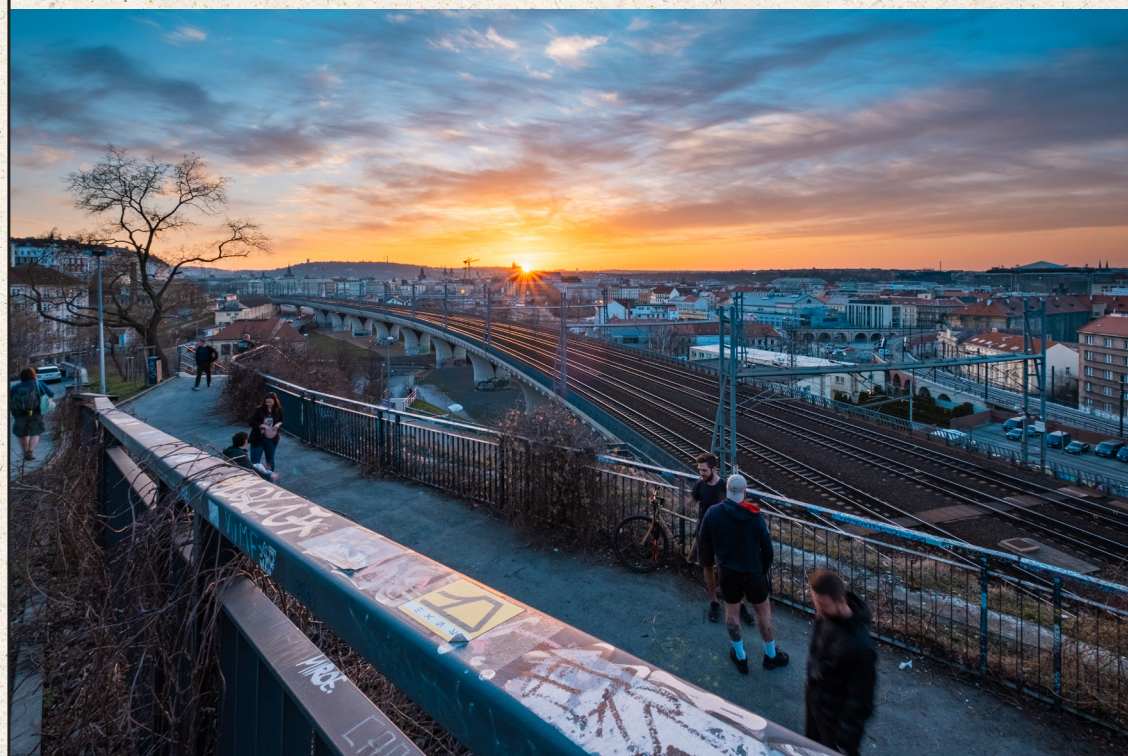
Mnoho žen má bohužel zkušenosti s obtěžováním na veřejnosti a mají strach jít večer nebo v noci samy po ulici. Ale není to iracionální strach; nejsou paranoidní. Je to strach založený na zkušenosti a faktech. Případů obtěžování nebo napadení žen na veřejnosti je totiž opravdu mnoho.

Když jdete večer domů, máte připravený telefon, abyste mohly někomu zavolat, kdyby vás někdo obtěžoval? Nosíte s sebou peprák? Máte v ruce připravené klíče, abyste se pomocí nich mohly v případě potřeby bránit? Už jste někdy měnily cestu domů, protože za vámi šel někdo podezřelý?

Pro mnohé ženy jsou tyto věci normální. Je vlastně dost smutné, že musí být rovnou připraveny, kdyby se něco dělo. Někdo by řekl, že ženy musí být zkrátka opatrné: nesmí nosit odvážné oblečení, měly by chodit frekventovanější cestou, kde je více lidí, apod.; jinak kdo ví, co se stane. To ale přeci neznamená, že když něco z toho "nesplní", že je to potom jejich chyba! Myslím, že je důležité mluvit o tom i z druhé strany: Neobtěžujte nikoho na ulici, ani mu nevěnujte nežádoucí pozornost. Nedělejte nikomu nic, co je mu nepříjemné. Nemějte poznámky k cizím lidem jdoucím kolem vás.

Nekomentujte jejich vzhled, není to kompliment, je to nepříjemné. Nechodte v noci těsně za někým, aby neměl zbytečně strach...

Možná si říkáte, vždyť to je maličkost, proč bychom to měli řešit, jsou důležitější problémy. A samozřejmě, že jsou; ale to neznamená, že bychom se o tom neměli bavit. Vždycky budou důležitější problémy. Jistě, nejdřív bych chtěla vyřešit ty nejhorší. Ale mezitím se pojďme bavit i o těch menších. Když vám někdo řekne, že právě zažil catcalling (= pískání nebo volání poznámek na ženy ohledně jejich vzhledu, většinou se sexuální podtextem) nebo jakékoliv jiné obtěžování na ulici, nemávněte nad tím rukou. Naslouchejte. •

Improvise, Agora, Overcome

Zvyk je železná košile, ale i železo se dá kout a dá se z něj udělat něco docela pěkného. Již druhým rokem neprobíhá prezenční výuka. Za poslední rok jsme si tak nějak zvykli, že akce, jež by se jindy konaly, se nekonají, že kavárny zůstávají zavřené a že škola a vůbec vše s ní spojené se tak nějak přesunulo do rozhraní nejmenované společnosti G.

Letošní Agora ale dokázala, že schopnost přizpůsobit se někdy nese ovoce. I přes ztížené podmínky se organizátorům podařilo sežvat na akci mnoho zajímavých hostů, mezi nimi například paní Danu Drábovou, odbornici na jadernou energii a energetiku, či úspěšného režiséra Václava Marhoula. Online prostředí nás ochudilo o přímý kontakt s přednášejícími, na druhou stranu ale umožnilo rekordní účast - např. pana poslance v EP L. Niedermayera si přišlo poslechnout asi 220 osob včetně veřejnosti mimo školu.

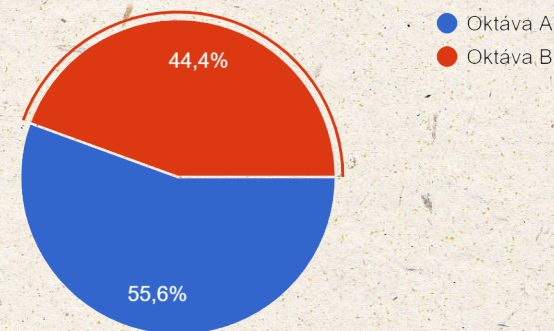
Celá akce navíc proběhla bez vážnějších problémů a může se tak pyšnit čestným označením První (snad i poslední) Agora online. •

Kam míří naši maturanti?

Ač jsme si je letos bohužel nestihli moc okoukat, pomalu se loučíme s našimi nejstaršími spolužáky. Kam ale hodlají směřovat své kroky, teď, když po osmi letech opouštějí AG? Abychom si mohli udělat krapet představu, zjistit jaké obory mezi oktávány frčí, a třeba se trochu inspirovat, co všechno se po dostudování dá dělat (protože vysoká škola nemusí být jediná cesta!), vyslali jsme mezi maturanty průzkum. A jeho výsledky vám přinášíme nyní.

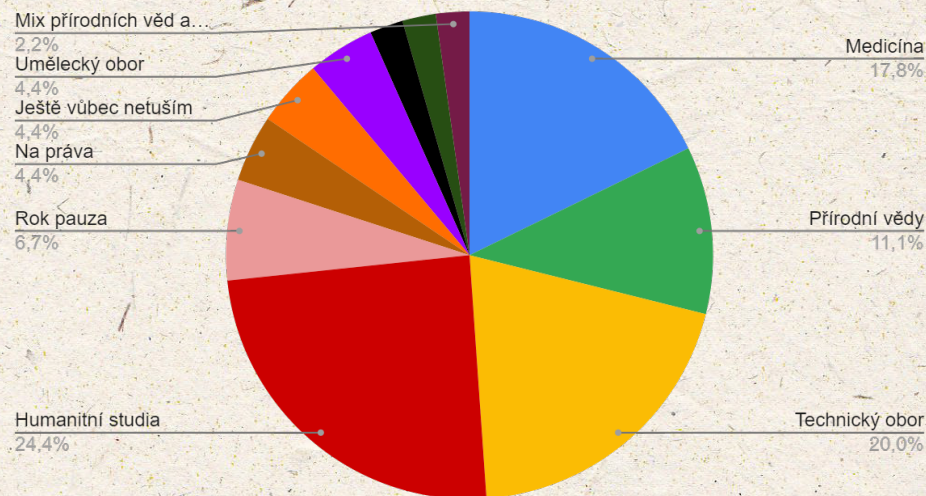
Z jaké jsi třídy?

45 odpovědí

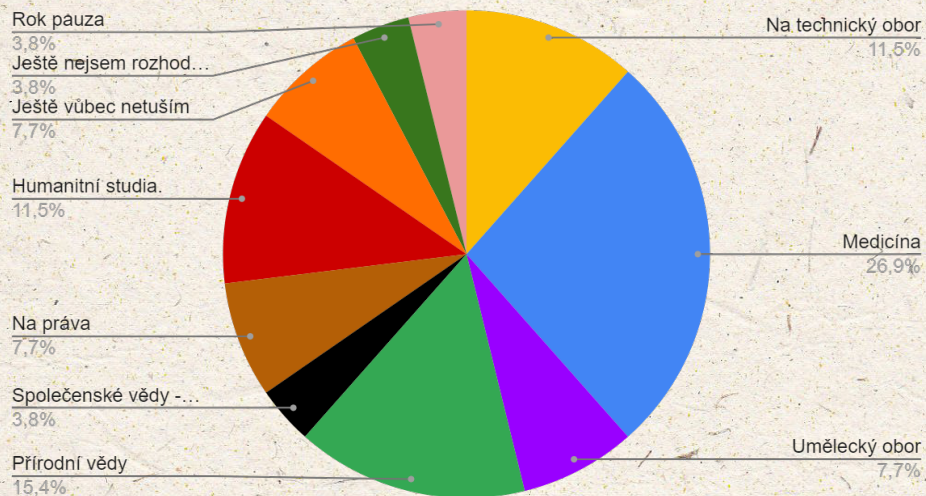

V následujících grafech se můžete dozvědět, na jaké obory se dotazovaní chystají. Další dva jsme vám rozdělili dle tříd + 2 dotazovaní, již zvolili humanitní obor, jedou do zahraničí.

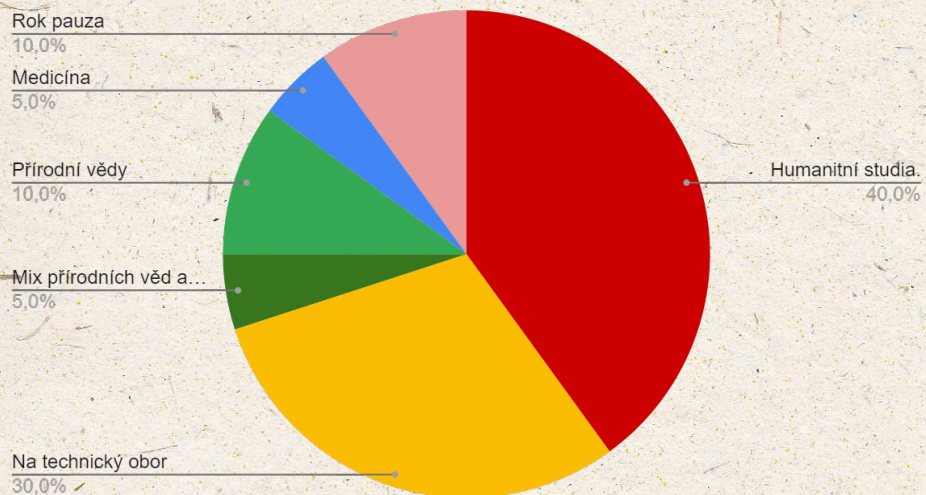
Kam po AG?

Oktáva A

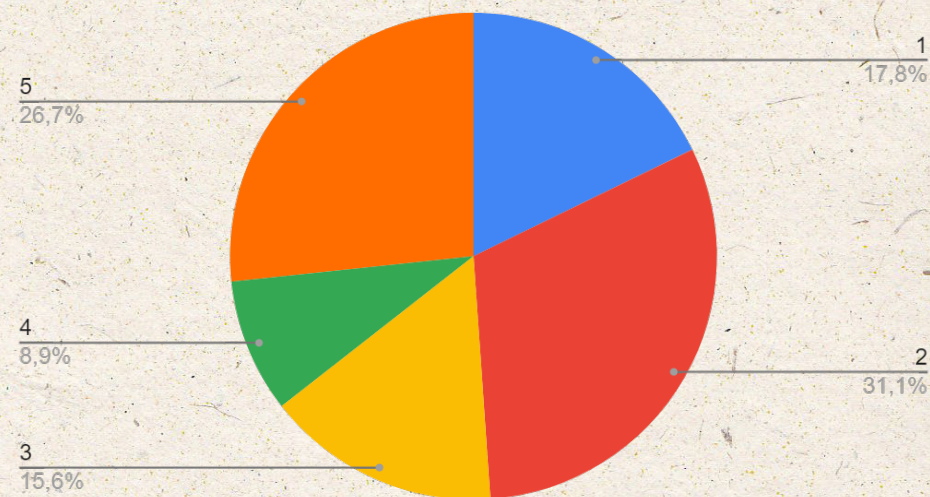

Oktáva B

A nakonec: co maturanti nechávají za sebou? Jaká pro ně léta na ÁGéčku byla a jak by je oni sami oznámkovali (aneb na školu její vlastní medicinou)?

JAK SE MATURANTŮM NA AG LÍBILO?

Všem oktávánům přejeme pořádnou dávku štěstí do dalších dní! Jako každý ročník jste škole přinesli něco svého a celá škola vám na oplátku drží palce. Jste báječní! <3 •

Rozhovor s paní profesorkou Roháčkovou

Téma Agónie je čemeřice, což je rostlina, která na jaře roztává své okolí. Kdybyste měla „roztát“ jakoukoliv věc a tím ji vymazat ze světa, co by to bylo?

Výsostně mi vadí strašlivý sklo-plechový pahýl, který vznikl naproti Olšanským hřbitovům. Taková arogance a necitlivost k okolí a obyvatelům např. z Kouřimské ulice, kteří se okolo toho musí protahovat úzkým depresivním prostůrkem, se opravdu nevidí. Developerem této ostudy byla GES Real, a. s. a navrhli ji v Ateliéru 15 Libor Hrdoušek a Radek Lampa. Hned bych oba pány do Kouřimské přestěhovala, aby si svůj skvost mohli užívat denně a zblízka. Ten dům je cit „mimo měřítko, mimo kontext, odkudkoli vypadá zcela náhodně, přitom agresivně“.

Kdybyste měla napsat knihu inspirovanou někým z profesorů AG, kdo by to byl a proč? A jaký žánr knihy by to byl?

Veselý hrdina by byl zesnulý pan profesor fyziky Antonín Fingerland, který okusil mj. totální nasazení, koncentrák i bolševické vězení a který zůstal veselým a milým člověkem. Krásně nadávající studenty milující zesnulá latinice Hanička Kušková by taky stála za to. Ze současných bych řekla, že je to magický kolega Zdeněk Vavřín. Ale šťavnatě by jistě byly i jiné postavy oplývající svéráznými úslovími atd., ale to vidíte víc než já. Rozhodně hlasuji pro hrdiny kladné, s velkým srdcem, něco na Žákovy motivy - román, povídky, fejetony.

Kdybyste měla vymyslet vlastní fantastický svět (nebo např. prostředí pro sci-fi film), jak by vypadal?

Vodní svět a říše - člověk se tak vznáší mezi nebem a zemí.

Jakého byste si nejraději pořídila domácího mazlíčka (nebo jakého máte) a jaké vtipné jméno byste mu dala?

Mám Sindiňku (viz foto) - je trochu velká, ale moc oddaná, a ještě tři další vyvdaná zvířátka (jorkšírka Beníka, kocouři stařečky Rezka a Čerta) - všichni jsou moc něžní a nevyměnila bych je. Vtipné jméno pro kocoura mi přijde Garfield nebo pro jorkšíra Max, ale v realu bych jim to neudělala. (Jako nepochopím, že někdo za bolševika pojmenoval dítě Pětiletka nebo Revoluce.)

Kdybyste měla hrát v nějakém filmu či seriálu, jaký byste si vybrala a proč?

Jako film bych asi unesla grotesku nebo western, jinde bych se styděla a necítila dobře. Seriál už vůbec ne.

Co děláte, když potřebujete relaxovat a odreagovat se?

Miluji pobyt v přírodě - dýchat a vnímat..., a tichou modlitbu před svatostánkem; odejdu prostě do jiného světa, a hledám to skutečně podstatné.

Jakou vtipnou odpověď Vám někdo napsal do testu/řekl při zkoušení?

Teď už si toho tolik nepamatuji. Byla doba, kdy studenti komické splechty moje i svých spolužáků zapisovali a na konci roku

mi je dávali, četli jsme si to a děsně se smáli; bohužel to dnes nikdo nedělá, ale mám ráda dvě vzpomínky -

Zkoušený student: Hugenoti? To byli stoupenci Viktora Huga... Přežili jsme to ve zdraví oba a dnes je z něj vynikající lékař.

A jedna báječná soucitná věta, když jsem se v leže na zádech dýcháním snažila uvolnit zakouslé svaly okolo páteře, které příšerně bolely - Jé, paní profesorko, vy ucházíte? A já se nemohla smát... •

Čaj

V posledních dnech se často rozhodují, zda pít čaj černý, který považují za záležitost chladnějších dnů, nebo si dát zelený s příslibem teplého jara.

Jak si tak prohlížím papírová balení, na jednom slova jako Assám či Darjeeling a na druhém půvabná Číňanka, přemýšlím, jak to s čajem vlastně bylo.

Legenda o Šen-nungovi říká, že právě tento bájný čínský císař a mudrc objevil kolem roku 2600 př.n.l. blahodárné účinky čajovníku. Po jeho vzoru pak dlouhá stáletí Číňané rostlinu konzumovali žvýkáním listů jako medicínu. Pít se začal až o něco později.

Čajovník se rozšiřoval i do okolních zemí a pro snadný transport byl lisován do cihliček.

V sedmnáctém století se objevuje díky procesu fermentace čaj černý, změnila se i forma - popularitu získala sypaná podoba.

O čaj projevují zájem evropští obchodníci z Portugalska a Holandska:

Portugalská aristokratka Kateřina z Braganzy, která čaj milovala, zařídila sňatkem s králem Karlem II. roku 1661 popularitu nápoje v Británii - tamní obyvatelé se chtěli připodobnit královské rodině.

Čaj byl ale stále drahou záležitostí, rostl jen v Číně, roku 1700 cenou desetkrát převýšil kávu. Zájem o něj se zvyšoval, velomoci závodily v námořní přepravě a vznikaly nové, rychlejší typy plachetnic. Obchodníci a Britská Východoindická společnost bohatli.

Jediným možným místem nákupu byl přístav Kanton, Číňané obchod regulovali a přijímali platidlem jen stříbro. To se

Britům nehodilo. Přišli s nápadem nabízet za čaj místo stříbra opium. Čínské obyvatelstvo se rychle stávalo na ilegálním opiu závislým.

Za účelem snadného pěstování opia britská armáda roku 1757 zotročila a vyhladovala Indy žijící v oblasti dnešního Bangladéše a města Kalkaty a na jejich půdě zasedla mák.

Británie bohatla, Čína upadala. Císař Tao-kuang na protest přikázal zničit obrovskou dodávku opia - odstartoval tím tři roky trvající první opiovou válku.

Prohra v Číně prohloubila krizi. Muse-li zaplatit zničené opium, uhradit válečné náklady a závislost na droze neustala... Británie si vynutila obchod ve více přístavech a zabrala Hongkong.

Krátce poté proběhla druhá opiová válka, Čína byla opět poražena - Británií a Francií.

Britové měli v tuto chvíli prakticky neomezený přísun čaje a pili ho všichni. Čína přestávala splňovat obrovské požadavky na export a Indie byla Britům dostupnější.

Čaj rostoucí v Indii ale nebyl tak lahodný, proto byl skotský botanik Robert Fortune pověřen krádeží čínských rostlin. Po letech maskování a infiltrace mezi čínské čajové mistry se mu to skutečně povedlo a v horách lépe dostupné Indie se tak mohl pěstovat ten nejchutnější čaj.

V oblastech vykořisťovaných Britským impériem žili místní v chudobě. Čína se z krize dostávala pomalými krůčky velmi dlouho. V mnohých čínských i indických lokalitách zůstávají čajovníkové plantáže

hlavním zdrojem obživy dodnes. Organizace jako Fairtrade a Ethical Tea Partnership pomáhají zlepšit životní úroveň takto zaměstnaných pracovníků.

Etymologie: čínský znak 茶 se ve vnitrozemí vyslovoval jako *čcha*, v některých přístavech pak jako *te*. Hedvábnou stezkou se tedy rozšířil jiný název než námořní dopravou. •

Marie Probstová

Slova v ofsajdu

žirný

Přídavné jméno, používá se ve významu „úrodný“ a „vydatný“ ve vztahu k půdě, případně jako „tučný“ ve vztahu ke zvířatům; základem jest slovo „žir“ – krmě pro zvířata, která je vydatná a zvířata po ní přibývají na tuku.

„Lesk sedmi kovů v půdě vaší svítí
a klasů zlatem žirný lán.“

Alois Jirásek, *Staré pověsti české*

prst

Podstatné jméno rodu ženského, jedná se o zahradní a polní půdu bohatou na živiny, knižně se používá ve významu „hlína“.

*A já se zřekl bolesti, děl si: Jarní dech
nad nitrem bloudí, že cítím již prst v něm
zavonět,*

*vracet se lásky zabloudilého ptáka,
tiše pět, tiše pět, skřivánčím hlasem pět,
stromy zakvítat růžově, lehké kročeje znít,
stříbrnět vody,*

zvířata modlit se zrakem, trávy se chvít.

Antonín Sova, básně *Černá prst*, sbírka *Zpěvy domova*

souvrat

Podstatné jméno rodu ženského, používá se i slovo „úvrat“; jedná se o dvě strany pole, kde se při orbě obrací pluh či traktor; mezeří mezi otočkami se tedy musí zorat samostatně podél, neboť i na souvrati leží žirná prst.

*Velké, širé, rodné lány,
jak jste krásny na vše strany,
od souvratě ku souvrati
jak vás dnes to slunko zlatí!*

Josef Václav Sládek, *Velké, širé, rodné, lány* •

Miriam Žytková

Vyhlášení básnířské soutěže

Děkujeme všem účastníkům soutěže za účast! Téma bylo **hudba a svoboda**, ale ko-
ho by to bývalo omezovalo, mohl si klidně
vybrat jen jedno z toho ☺.

Porota zjistila, že na sebe vzala neleh-
ký úkol, a nemohla se ohledně umístění na
prvním místě rozhodnout. Proto první mís-
to získávají dvě básně: **Holubice od Johany
Truncové** a **Obraz našich dní od Samuela
Svobody** a získávají tak knihu *Písničky bez
muziky* od Emanuela Frynty. Oběma auto-
rům gratulujeme!

Texty obou básní uveřejňujeme níže,
aby se jimi mohli potěšit i ostatní čtenáři
Agónie.

Básně soutěžících:

Johana Truncová

Holubice

(I)

Zpívala sojka na mýtině,
že divný kourf z lesa se line.
A že ji nikdo neslyšel,
Dozpívala než skončil den.
Zpívám si doma o sojce z lesa.
Když zpívám jiným srdce plesá.
Mně srdce pláče.

Divná věc.

Ach, lidské uši nerozumí.

„Ba zpěv je krásný,

I venku krása,

Lesy tu šumí,

Duch z toho jásá.

Ohýnek praská,

Hudba se line...“

Umrlec

Tančí a jásá,

Že nebude už sám,

Když sojka zhyne.

Ni se mnou jiné.

Potají v noci plakávám.

Svobodě byl bych já rád dán.

(II)

Zpíval si slavík před domem,

Že hrozný, zlý tu noc měl sen.

Že byl v něm sám,

A pláče mnoho.

Slzy to lidí,

Kdož sojku vidí.

Však koukni tam!

Tam nad lesem,

Pláče tam taky.

Ba Boží slzy.

Ty temné mraky,

Co v duši slavík měl,

Ztrácí se brzy,

Že nový je tu den.

Tam z toho lesa,

Zvěř svobodě je dána.

A srdce plesá.

Doufá že dlouhá budou rána,

A člověk už nebude sám.

Smutek se čerí.

Běžet s tou zvěří.

Svobodě byl bych já rád dán.

(III)

Zpívá andulka ve své kleci,

Že lidem dějí divné věci.

A já jí často slychávám.

Svobodě byl bych já rád dán.

Zpívá andulka stále zpívá,

Že venku lidem špatně bývá.

Možná jí špatně naslouchám.

Svobodě byl bych já rád dán.

Andulka doma šťastně zpívá,

Že dobře v kleci se jí bývá.

Že v teple je a jídla má,

Ba lidem také pomáhá,

Když doma jenom zůstává.

S andulkou dlouhé trávím noci,

Vždyť není smutku bez pomoci.

A všechny smutky konce mají.

Naděje, když andulka radí:

Že tělo mít mám v kleci?

Duch není zavřen přeci.

A svobodného ducha mám,

Když zpívám,

Necítím se sám.

A svobodného ducha mám.

Když zpívám,

Svobodě se dám.

(IV)

Na náměstí je mnoho svící,

Bůh dal nám bílou holubici.

Nad kříží holubice letí,

Nám aspoň pomoci může sšmetím,

By popelkám se lépe žilo.

Doufám ať bylo by ti milo.

Víc už nemám co říci. •

Samuel Svoboda

Obraz našich dní

Petrolejově modrá obloha
a kapky deště ztuhlé únavou
padají na chrám bez boha
a stránky knih, jež jsou záhadou
pro slepé mnichy nevlídné.

Hudba tmavých hor a lesů spálených
a hluboké moře nočních chmur
krev tekla po zdech kamenných
když puklý měsíc zhnul
a slyšel tóny neklidné.

Rezavé zámky našich dní
rozpadly se na popel
a smutný oheň poslední
nikdo už víc nenašel
když slunce je tak vzdálené.

Mrtvý čas padá do propasti
proč, proč jsme ho zabili
teď nespočinou naše kosti
pod zemí kde jsme chodili
vždyť mosty jsou již spálené.

Suché listy šeptají o písniích
dřevěné kostře života
o verších příliš osobních
že vidět je jen prázdnota
a tělo staré, bezvládné.

Na poušti prachu vzpomínek
a vyhoštěných snů
kde hoří bledý plamínek
kde je konec našich dnů
tam žár všech srdcí vychladne. •

Rozstřílené Kongo: Velká Africká Válka

Stejně jako měla Evropa svou druhou světovou válku, měla Afrika svou Velkou africkou válku. V jisté fázi v ní bojovalo 10 států a skoro 50 milicí. Celá válka se odehrála v Kongu a šlo v ní především o nerostné suroviny. Každý stát si pro sebe chtěl v chaosu vzniklém po zhrucení Zairu získat kousek.

Tento článek je pokračováním série Rozstřílené Kongo. V posledním čísle jste se mohli dočíst o První válce v Kongu.

Po nastolení Kabily se mnohé věci změnilo. Úředníkům, učitelům a jiným lidem se opět začalo platit, do oběhu se dostala nová měna (konžský frank) a všichni měli naději, že se věci budou zlepšovat i nadále. Po nějaké době se však ukázalo, že Kabila jen navázal na to, co dělal Móbutu. Všechny politické strany, hlavně UPDS, neboli opozice bojující proti Mobutuovi, byly zakázány a jejich členové vězněni. Lidem se nelíbilo, že většinu armády tvoří Rwandané v konžských uniformách. Aby toho nebylo málo, ze zahraničí rostl tlak, aby se vyšetřily zločiny páchané AFDL. Kabila neměl moc na výběr, takže ze všech těchto věcí obvinil Rwandu a Ugandu a přerušil s nimi do té doby výborné diplomatické vztahy. Šest dní nato Rwanda pod vedením Kabarebeho napadla na Kongo.

Aby to nevypadalo jako útok jednoho státu na druhý, založila Rwanda na území Konga „povstalecké“ hnutí RCD. Už po několika prvních dnech ovládlo RCD klíčová města - Gomu a Bukavu. Z letiště v Gomě rebelové ukradli několik letadel, nacpali do nich 3000 vojáků RCD a odletěli pod vedením Kabarebeho do vojenské základny Kitona u břehů Atlantického oceánu, na západ

od Kinshasy. V Kitoně předvedli ukázkový výsadek a přesvědčili tamní vojenskou posádku, aby se vzdala. Následně pochodovali na východ, na hlavní město Kinshasu. Cestou se k nim připojovali bývalí vojáci FAZ Mobutua. Dobyli nejdříve přístav Matadi, poté Boma a koncem srpna stáli na předměstích Kinshasy. Kabilova armáda byla v naprostém chaosu a Kinshasu tak na poslední chvíli zachránila zimbabwská armáda, kterou tam poslal s Kabilou sympatizující zimbabwský diktátor Robert Mugabe. Na začátku září zaútočila Angola, údajně po naléhání Fidela Castra na Kitonu. Většina jednotek RCD byla poražena, ale Kabarebe si i v této situaci dokázal poradit. Nejdříve asi tisícovka jemu stále věrných vojáků postřílela nebo oděhla vojáky, kteří se pokoušeli dezertovat zpět ke Kabilovi, následně překročili konžské hranice a vstoupili do Angoly. Dobyli město Maquela do Zombo asi 25 kilometrů v angolském vnitrozemí. V Maquela do Zombo se nacházelo letiště, ale ukázalo se být příliš krátké. Měsíc se tam proto vojáci RCD bránili drtivé přesile angolské armády. Za tu dobu se jim povedlo prodloužit startovací pás letiště, a přiletěla pro ně letadla z Gomy. Letadla musela přistávat celkem 35 krát, aby je evakovali zpět na území ovládané RCD.

Po neúspěchu operace Kitona zaútočilo RCD na metropoli východního Konga - Kisangani a dobylo ji. Mezi tím sestavil Kabila doslova *seven nations army*. Namibie, Angola a Zimbabwe se spojily s Kabilou na popud společné ideologie, takzvaného tropického komunismu. Libye poslala několik letounů, aby se dostala z mezinárodní

Stav v roce 2001:

červená RCD-G, žlutá RCD-ML,
tmavě zelená MLC, světle zelená RCD-N

izolace. Súdán poslal vojáky kvůli tomu, že Uganda podporovala křesťanské povstalecké skupiny SPLA a Anyanya na jihu Súdánu. Čad poslal 2000 vojáků kteří operovali v oblasti provincie Équateur na severozápadě Konga. Kabilův režim navíc zbrojil bojovníky Mai Mai a Interahamwe ve východním Kongu. Ještě před dvěma lety jeho hnutí AFDL svádělo s těmito milicemi těžké boje.

Koncem roku 1999 se od RCD oddělila organizace RCD-Kisangani/Mouvement National, která ovládla severovýchod Konga i s Kisangani. Tuto organizaci podporovala pouze Uganda a RCD, nyní již známé spíše jako RCD-Goma pouze Rwanda. Na začátku roku 2000 se kvůli několika aférám s požíváním domorodých Pygmejů stáhla z provincie Équateur čadská armáda. Prázdné místo okamžitě zaplnila nová povstalecká skupina MLC, která se prokázala větší krutostí než všechny zbylé dohromady. Tvořili ji většinou členové Mobutovy soukromé armády DSP a veteráni Boží armády odporu ugandského šílence Josepha Konyho. MLC vedl Jean-Pierre Bemba, syn nejbohatšího

podnikatele z Mobutovy éry. Nedávno byl osvobozen Mezinárodním trestným tribunálem.

Koncem roku 1999 podepsali zástupci válčících stran příměří. V důsledku toho mapa Konga doslova zamrzla. Severozápad ovládalo MLC, severovýchod RCD-K/ML, východ RCD-G a zbytek Konga ovládal Kabila. Krátce nato při takzvané šestidenní válce obsadilo RCD-G Kisangani a RCD-K/ML se rozpadlo na RCD-ML a RCD-N, které se spojilo s MLC a MLC s RCD-N následně zatlačili RCD-ML na východ, do úzkého pásu u hranice s Ugandou. Tehdy začala další fáze konfliktu. Povstalci se již nesnážili dobýt Kinshasu, ale, jako v případě pro-ugandských rebelů, bojovali mezi sebou a také intenzivně těžili nerostné suroviny, kterých bylo východní Kongo plné. Ty následně posílali do států, které je podporovaly. Zatímco Uganda se specializovala na diamanty a zlato, Rwanda těžila měď, zlato a coltan, surovinu, bez které se neobejde moderní počítač; telefon nebo notebook. Kromě Konga se těží jen v Austrálii. Když odklopíte zadní kryt svého mobilu, uvidíte něco, co nejspíš těžily děti v potrhaných kraťasech s kladívky a motykami v minimálních bezpečnostních podmínkách v Kongu.

Až v roce 2002 se dohodli zástupci bojujících stran v Pretorii na míru. Vůdci RCD a MLC se měli stát viceprezidenty. V roce 2003 vešla dohoda v platnost. Kabila se ji však nedožil. V roce 2001 byl v Kinshase zastřelen. Po něm nastoupil jeho syn Joseph. Válka trvá v omezené míře ve východních provinciích DRK Kivu a Ituri dodnes. V této pět let trvající válce zemřelo asi 5 milionů lidí, tj. nejvíce od 2. světové války. •

Brownies neboli hnědáček

225g čokolády (půl hořká, půl mléčná)
150g másla
235g cukru krupice
4 vejce
40g kakaa na vaření
105g hladké mouky
sůl
(vanilka)

Ve vodní lázni rozpustíme čokoládu s máslem.

Do ještě horké směsi přimícháme cukr.

Necháme vychladnout, pak postupně vmícháme vajíčka.

Prosejeme mouku, přisypeme ji do těsta.

**Přidáme kakao, lžičku soli (plnou, věřte mi)
a vanilkový extrakt (máte-li).**

**Těsto vlijeme do papírem vyložené formy
a pečeme na 180° přibližně 25 minut.**

**Necháme sesednout a vychladnout - to vytvoří
ten báječný měkký prostředek :-)**

David Janák

Novinky ze světa fotbalu

Nevětší události první poloviny dubna.
(tento článek je psán 15.4. 2021)

Slavia ve velkém stylu udolala Rangers a je ve čtvrtfinále. Mělo to ale závan antifotbalu ze strany Rangers, které sláviské nazývají Jatka Rangers apod. Je to kvůli nepřijatelnému kopu Roofeho do Kolářova čela, kopání do Kuchty a Kamarovy pěsti v oblčejí Ondřeje Kúdely kvůli údajnému rasismu. I tak budou hrát s Arsenalem, remizovali 1:1 a dnes budou hrát o semifinále Evropské Ligy.

Překvapivá výhra Leeds 2:1 nad Manchester City i přesto, že dohrávali v deseti. Autorem obou gólů by Stuart Dallas.

Do semifinále Ligy Mistrů se dostává Real Madrid, PSG, Manchester City a Chelsea.

Derby mezi Slavií a Spartou vyhrála Slavia 2:0 po gólech Holeše a Teclá.

Slovácko podruhé v této sezóně prohrálo s nováčkem ligy Pardubicemi, poprvé 0:1, teď 1:3.

Bayern jako obhájce titulu prohrál s PSG 3:2, a i přes výhru 1:0 nepostoupil do semifinále Ligy Mistrů. •

Sebastian Sallfelner

Fotografie

Karolína Kováčová

Diář na duben

may

MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT	SUN
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
						31

GOALS

CHALLENGE

BOOK

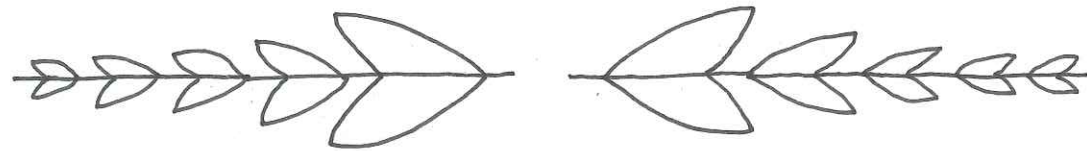
may
may

P	Ú	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

The busy bee
has not time
for sorrow.

+ do do
list

A series of horizontal yellow lines for writing, each starting with a small circle on the left side, resembling a checklist or a list of items.

mon

may

|||||

P Ú S Č P S N

1 2

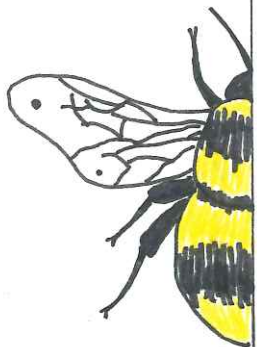
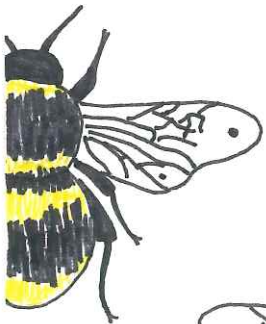
3 4 5 6 7 8 9

10 11 12 13 14 15 16

17 18 19 20 21 22 23

24 25 26 27 28 29 30

31

monday

friday

tuesday

sunday

wednesday

saturday

thursday

